



Title :		
Subject Heading 1 :		
Subject Heading 2 :		
Source :		
Date :	วันจันทร์ที่ 26 ตุลาคม พุทธศักราช 2558 ปีที่ 38 ฉบับที่ 13742 ราคา 10 บาท	(หน้า 7)



เรียนไทย
ได้จีน

จินผิงเหมย์ (12)

ผิง춘เหมย์...สาวใช้อภิสิทธิ์

น้องนุชสุดท้องแห่งบ้าน 'สามสาวคาวกาม'

แล้ว หลังจากเล่าเรื่องราวของจินผิงเหมย์ 《金瓶梅》 / 《金瓶梅》 Jin Píng Méi หนึ่งในสี่ยอดนวนิยายจีนโบราณมาได้หลายตอน คราวนี้ก็มาถึงคิวของผิง춘เหมย์ 庞春梅 / 龐春梅 Páng Chūn Méi สมาชิกคนสุดท้ายแห่งบ้าน "สามสาวคาวกาม" ที่มาของอักษรตัวสุดท้ายในชื่อนวนิยายนั่นเอง อันว่า

춘เหมย์นั้น แปลว่าดอกบ๊วยฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งจะว่าไปก็เป็นชื่อที่น่าสนใจ เพราะดอกบ๊วย หรือดอกเหมย์นั้น บานในฤดูหนาว เป็นดอกไม้ดอกเล็กๆ ที่ทนทานต่อความหนาวเย็นได้ดี แต่ตัวละครสาวใช้คนนี้ก็กลับมีชื่อว่าดอกเหมย์ฤดูใบไม้ผลิ ซึ่งคำว่า

ฤดูใบไม้ผลิ หรือ춘 นั้น อาจสื่อนัยยะไปในทางเพศสได้เช่นเดียวกัน ที่น่าสนใจคือ ผิง춘เหมย์นั้นก็เป็นดอกบ๊วยในฤดูใบไม้ผลิจริงสมชื่อ เพราะนางนั้นก็เป็นคนตัวเล็กๆ ที่แข็งแรง และ "คาว" มากสมชื่อ

ที่ว่าตัวเล็กนั้น ไม่ได้หมายความว่าผิง춘เหมย์เป็นสาวร่างเล็ก แต่หมายถึงสถานภาพของนางในบ้านตระกูลซีเหมินต่างหาก ผิง춘เหมย์ไม่ได้เป็นเมียน้อยของซีเหมินชิง 西门庆 / 西門慶 Xīmén Qìng เหมือนอย่างพานจินเหลียน 潘金蓮 / 潘金蓮 Pān Jīnlián กับหลี่ผิงเออร์ 李瓶兒 / 李瓶兒 Lǐ Píng'ér หากแต่เป็นเพียงสาวใช้เท่านั้น ที่แรกนางเป็นสาวใช้ของอู๋เยว่เหิง 吴月娘 / 吳月娘 Wú Yuèniáng เมียแต่งงานที่สองของซีเหมินชิง



ที่มาจาก wikipedia.org